

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina . . . . . L 800
Letna naročnina . . . . . L 1.500
Letna inozemstvo . . . . . L 2.500
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XIV. - Štev. 24 (695)

Gorica - četrtek 14. junija 1962 - Trst

Posamezna številka L 30

Naš novi dom v središču mesta

(Mladika, št. 5, 1962)

Desetega maja je podpisal predsednik SLOVENSKE PROSVETE, gospod Josip Podobnik kupno pogodbo za naše nove prosvetne prostore v ulici Donizetti, št. 3. Ne bo naša sicer vsa stavba, kakor so prosvetni domovi drugod, pač pa le eno nadstropje hiše. V središču mesta pač ni mogoče dobiti vse stavbe drugače, kot če bi nam jo kdo podaril.

Do zdaj smo imeli v najemu prostore v ulici Trento, a v kratkem bodo palačo podrl in sezidali na tem mestu donebnik. Treba je bilo iskati nov dom. Nekatere organizacije, ki so imele prostore z nami, so že našle nove sedeže, Slovenska prosveta pa se je odločila za drznejši korak: kupiti nekaj, da nas ne bodo vsak trenutek metali na cesto in te prostore tako preurediti, da bodo služili vsem tistim potrebam, ki jih imamo v središču mesta. Tako je padla odločitev na ulico Donizetti.

Na novem sedežu bomo imeli dvorano, v kateri bo prostora za kakih 200 ljudi. Poleg tega so še drugi prostori, ki bodo služili za naše potrebe. Tu bo lahko razvila naša mladina še bolj svojo delavnost. Tu bo skratka osrednje žarišče naše prosvete. Prostori stanejo 6 milijonov lir. Potrebne so preureditve, prezidave, oprema. Denarja nimamo. Da smo se lahko za ta korak odločili, je pripomogel velikodušni mecenski dar predsednika, gospoda Podobnika. Tudi Hranilnica in posojilnica na Opčinah je z razumevanjem sprejela našo prošnjo. Prvim dobrotnikom naša prva zahvala!

Preostalo vsoto moramo plačati v 100 dneh. Zato se obračamo na slovensko javnost s prošnjo, da nam pomaga. Vsi, ki s simpatijo spremljate narodno in prosvetno delo, vsi, ki vam je do tega, da se naša mladina zbira v pošteni družbi in da jo obvarujemo moralnega in narodnega propada, vsi, ki srčno želite, da narodno živimo in delamo, pomagajte nam s prispevki! Tudi za najmanjši denarni dar vam bomo hvaležni. V bližnjih dneh se bo pri Vas oglasila mladina s prošnjo in potrdilom, da zbira prispevke za to naše ognjišče. Lepo se vam priporočamo in že v naprej zahvaljujemo.

Ko bomo prostore uredili in preuredili, Vas bomo vladno povabili vanje, da boste videli sad našega skupnega prizadevanja.

Gre za naš osrednji dom sredi mesta, dom, v katerem bo zaživelo kmalu veselo narodno in kulturno življenje.

Slovensci, podprite načrte, da jih bomo lahko uresničili!

J. PETERLIN

Mirku Fileju na grob

Izginil z lic nam vedri je nasmeh,
objela srca žalost je globoka:
usode neumljive trda roka
zlomila vrh je na zamejskih tleh.

Ob nas vrzel je strašna zazijala,
osiroteli zremo v nove dni.
Kako naj čoln z viharji se bori,
če kruta smrt krmarja je pobrala?

Bogato Bog pripravlja mu plačilo
za delo brez miru, za pesem milo,
za solzo vsako in za vsak smehljaj.

S častjo odpro mu vrata rajski
[dvori,
kjer pel bo himne z angelskimi
[zbiri
Gospodu in Devici vekomaj.

Ljubka Sorli

Ko smo v sredo 23. maja, zbrani v cerkvi sv. Ivana v Gorici, obhajali srebrno mašo, dragi Mirko, smo bili mi vsi s Tabo veseli, posebno še so bili veseli Tvoji pevci, ki so Ti na koro s tolikim navdušenjem prepevali, Tebi, svojemu pevovodji in učitelju. Ko si po maši delil ljudem spominske podobice in jim dajal poljubljati križ, so se gnetli okrog Tebe vsi radostni in željni, da dobijo od Tebe spomin, prelepo podobico Marije Pomagaj. Ko si se po končanem obredu vrnil v zakristijo, si bil ves potan, ali tudi ves srečen, čeprav truden. Marija Pomagaj, prosí za nas! Zaupal si vanjo in v tem zaupanju gradil velike načrte. Saj si še isti večer prišel na sejo odbora za KD in tam smo Ti napili iz polne čaše: Se na mnoga leta! Bil si ginjen.

Tisti večer je ostala še ena steklenica šampanjca polna. »Naj bo za drugič,« si rekel. Glej, dragi Mirko, tista steklenica še čaka, Tebe pa ni več. Ali si kaj slutil tisti večer na svoj srebrni mašniški jubilej, da bo Tvoje življenje tako kratko? Najbrž da nisi, kakor nismo tudi mi ne. Vse je prišlo tako naglo, tako nepričakovano. Vedeli smo, da nisi zdrav, saj si tožil o bolečinah v želodcu že dalj časa, bil si že ponovno pri zdravnikih, v bolnici, toda vsi so te tolažili: To je le navadna rana na dvanajsterniku kot jo ima toliko in toliko drugih. Če bo potrebno, Te bo neprav nevarna operacija rešila vsega in boš zdrav kot riba, bolj kot prej.

V tem upanju si živel, delal neutrudno, kot najbrž še nikdar prej v življenju. Dva zbora hkratu si vadil in še poučeval v šoli, skrbel za note, obveščal pevce, prepisoval. Želja, lepo pripraviti stolni pevski zbor za sprejem novega nadškofa, Te je gnala, in še koncert, Gallusov koncert, za katerega si živel že eno leto in zaradi katerega nisi dal mirovati ne sebi ne pevcem, te je razjedal. Zdelo se Ti je, da ga že vidiš in slišiš na odru v novi dvorani...

In še toliko drugega lepega si snoval... Ali tam gori, kjer so se šteti dnevi vsakega človeka in kjer uravnavajo naša pota, je bilo drugače zapisano in Ti nisi vedel. Nisi slutil, da že dolgo nosiš v sebi zapisano sodbo smrti, da že dolgo grize v tebi smrt. Zato tudi se nisi prestrašil, ko so Ti zdravniki ob zadnjem poslabšanju bolezniki rekli, da je operacija neizogibna. Bil sem pri Tebi zadnji dan pred operacijo, bilo je prvo nedelje v juniju zvečer. Našel sem Te, kako si prepisoval rede svojih dijakov in pregledoval program za maturo. Bil si miren, nasmejan. Pokadila sva še cigareto; dejal si:

Prof. Mirku Fileju v spomin

»Dajva jo, naj bo zadnja!« In najbrž je bila zadnja.

Naslednje jutro si šel na operacijo. In tedaj se je odkrila vsa resničnost o Tvojem stanju. Zdravniki so onemeli. Bolezen je že tako napredovala, da so po operaciji sporočili Tvojim predstojnikom: »Samo čudež ga more še rešiti.« Tedaj smo začeli moliti in prositi za čudež, ki se nam je zdel tako blizu, saj si Ti sam še vedno tako trdno upal v ozdravljenje. Koval si že nove načrte in celo tiho vpraševal, kdaj pojdeš domov. Ali tisti, ki so Tvoje stanje bolj poznali, so vedno bolj zmajevali z glavo.

V nedeljo, na binkošti, so Te mnogi znanci in prijatelji obiskali. Videli so, da si težko bolan. Ali kdo ni bolan po težki operaciji? Vsled tega so vsi odhajali od Tebe v prepričanju: Morda bo pa le šlo in so se zdravniki usteli. Količkrat so se že!

Ob pol desetih zvečer si hotel naj Tvoja zvesta postrežnica moli s Tabo rožni venec. Ona naprej, Ti pa tiho za njo desetko za desetko, vse tri dele. Bila sta sama v tihi molitvi z Bogom in Marijo. In tedaj je Marija sklenila, da pride pote. Kot mlad student si se ji posvetil v Marijini kongregaciji, pozneje si o njej velikokrat govoril, vadi njene pesmi. Se spominjaš, kako je bilo v Lurdu pred votlino in v baziliki? Kako si navdušeno dirigiral. In še drugod na drugih božjih poteh in na drugih romanjih prav tako. Ni pozabila nate, zato je prišla pote, ko si odmolil njeno molitev. Kriza je nastopila nenadoma. Komaj je še utegnil priiti kaplan, da Ti je podelil poslednje maziljenje. Ali saj Ti si bil pripravljen. Zjutraj si prejel sv. obhajilo, cel mesec maj si se trudil, kljub večernim vajam, da si pri Sv. Ivanu imel večerno mašo. Zato pa je bila Tvoja smrt lahka, brez boja. Sedaj upamo, da že prepevaš večno slavo v svetih nebesih.

Ti si odšel, mi pa smo ostali zbegani in malodušni. Kdo bo sedaj skrbel za naše zборе, za našo mladino? Si videl, kako so prišli Tvoji pevci iz vseh vasi in ne samo iz mesta? Koliko ljudstva se je zbralo v torek v stolnici k Tvojemu pogrebu in posebno še koliko mladine! Ze desetletja in desetletja ni imel kak duhovnik v Gorici tako veličastnega pogreba kot je bil Tvoj. Stolnica je bila nabita. Se Gospod Bog je hotel prispevati k Tvojemu zmagoslavju in je dal, da se je zjasnilo prej oblačno in deževno nebo. In kako mogočni so bili obredi v cerkvi, kjer so Te počastili stolni kanoniki, zelo številni sobratje, bogoslovci, šolska mladina, zastopnik naškofa msgr. Soranzo, naškof sam z lepim pismom in ljudstvo, to naše ljudstvo, ki vsaj ob smrti duhovnikov pokaže, da je še vedno verno in da so duhovniki še vedno najbližji njegovemu srcu. Res, v življenju se marsikaj zgodi, da duhovnika prezirajo, nočejo poslušati, si iščejo drugih učencev. Ob njegovi smrti se pa le zgrnejo ob njegovi krsti, ker vedo, da jih zapuščata prijatelj. In Ti si bil prijatelj, velik prijatelj našega ljudstva, kot si izpričal z vsem svojim življenjem in delom. Več-

krat si mi ponavljal: »Veš, delati moramo za to naše ljudstvo, se zanj truditi, da ga ohranimo dobro in verno in da bo ostalo slovensko.« In temu si ostal zvest, saj bi si s svojimi talenti in zmoglostmi lahko dobil boljših služb, kjer bi bil bolj plačan in bolj cenjen, toda odrekel si se, zato da si lahko delal za svoje ljudstvo, iz katerega si izšel. Pri tem si umrl ubog in nisi zapustil drugega kot svoje lepe pesmi in svetel spomin. Mi danes obljublamo, da Ti hočemo ostati hvaležni za to veliko dediščino in hoditi dalje po Tvojih stopinjah.

POGREB PROF. FILEJA

Pogreb pok. M. Fileja se je vršil v stolnici v torek ob 4^h popoldne. Sv. mašo in pogrebne molitve je v cerkvi opravil stolni prošt msgr. Soranzo; na koro so peli Perosijev Requiem pevci iz cerkve sv. Ignacija, ki jih je vodil pok. prof. Filej nekaj let. Njim so pomagali tudi razni drugi pevci slovenskih zborov. Petje je vodil g. Jericijo. Pred mašo in po končanih obredih pa so v cerkvi pevski zbori iz mesta in okoliških vasi zapeli dve slovenski žalostinki. Po končani maši je msgr. Soranzo prebral v italijansčini naslednje pismo g. nadškofa, katero je nato prebral v slovenskem jeziku msgr. Močnik:

Prečastiti in predragi monsignor!

Zelo bi bil želel prisostvovati pogrebni svečanosti za pokojnim prečastitim gospodom prof. Mirkom Filejem, ki je prvi duhovnik, preminul po mojem prihodu v nadškofijo. Toda obveznost, ki sem jo predhodno sprejel za sestane duhovnikov dekanatov Aquileia, Grado in Fiumicello, mi ne dovoljuje tega. Zato Vas prosim, da me zastopate ter izrazite prisotnim sobratom in vernikom moje najgloblje sožalje, združeno z molitvijo za blagega pokojnika, molitev, ki sem jo začel danes zjutraj s sv. mašo in blagoslovitvijo trupla.

Naj vsemogočni Bog sprejme v svojem usmiljenju dušo dragega pokojnega sobrata v večni mir svojih svetnikov!

Blagoslov in pozdrav!

† Andrej, nadškof

Na pokopališču so g. profesorja položili v skupno grobnico duhovnikov v upanju, da ga bodo kasneje prenesli v nov grob, kjer mu bodo lahko postavili dostojen spomenik. Molitve na pokopališču je opravil stolni župnik msgr. Velci. Pri odprtem grobu so se od pok. g. profesorja Fileja poslovili najprej dr. A. Kacin, ki je govoril v imenu goriških prosvetnih delavcev. Za njim je spregovoril dr. Škerl v imenu tržaške duhovščine. Nato smo slišali dr. Valentina Inzka, ki je prinesel slovo s Koroške; dejal je:

Dragi prijatelj Korošcev!

Vsako leto si prihital med nas, enkrat, dvakrat. Prinesel si sonca, vedrosti in pesmi, da smo Te zmeraj težko čakali. Bil si ves prevzet od lepote naših dolin, prevzet od naše govornice in naše pesmi. Po slični usodi smo si bili še bliže.

Zato nas je tudi vest o Tvoji smrti še bolj razžalostila.

Za Tvoje lepo prijateljstvo, za Tvoj brezmejni idealizem in zgled, ki si ga dajal tudi nam koroškim Slovincem, se Ti toplo zahvaljujemo in prosimo Vsemogočnega, naj Ti ves Tvoj trud in trpljenje bogato poplača. Tvojo oporoko: ohranitev slovenske besede in katoliške miselnosti v zamejstvu ter tesno sodelovanje med goriškimi in koroškimi Slovinci pa bomo zvesto izpolnjevali. Mirno počivaj v Bogu.

Za dr. Inzkom se je od pok. profesorja poslovil solkanski dekan g. Simčič, ki je rojak pok. M. Fileja, Bric kakor on. Poslovil se je v imenu duhovščine z onstran meje. In zadnji se je oglašil prof. J. Peterlin.

Dragi profesor!

»Sonca, dajte mi sonca,« je bilo Vaše stalno hrepenenje.

In že ste hiteli za njim za Sočo, v Steverjan, v Kanalsko dolino, na Koroško...

Obrčali ste seno, da je sonce žgalo Vaše čelo, hiteli ste preko njiv za soncem.

A tudi vse Vaše delo je bilo vedro in sončno. Vse prepojeno z radostjo.

Vsaka Vaša pesem je dihala tiho radost, čeprav je bila otožna.

Sončne so Vaše skladbe, polne notranjega ognja.

Da, bili ste sončni umetnik, ustvarjavec pristne in nepotvorjene lepote.

Vaše prosvetno delo je dihala radost in optimizem.

Do morja, v naše prosvetne domove na Tržaško je segalo Vaše radostno delo. Lepo in iskreno ste povezovali, predsednik združenega prosvetnega delovanja, vse med seboj v živo družino.

Odšli ste v sončne božje poljane, v bližino Umetnika vseh umetnikov.

Ko vam prinašam poslednji pozdrav tržaške katoliške prosvete, vam prinašam še prošnjo:

Prosíte Boga, da bi narodu, ki ga zapuščate, božji sončni žarek kazal pot, ki bi bila prava, da bi ga ohranjala in plemenitila.

Ta trenutek čutim Vaše naročilo, ki je tolikrat govorilo iz Vaših besed:

Ne bodite žalostni in potrti! Dvignite glave! Skozi te žalostne oblake bo spet posijalo sonce. Nadaljujte z delom, ki smo ga skupno opravljali. Jaz bom z vami.

Da, dragi profesor! Preden se poslovimo od tega Vašega tihega doma, vam obljublamo, da ne bo Vaše delo usahnilo.

Naj ga ogreva svetlo sonce, ki ste ga tako ljubili. In Vaša prošnja pri Bogu naj ga blagoslovlja.

Uživajte večno radost na večnih sončnih poljanah!

Zbogom, profesor!

Ko so v sončnem večeru odzveneli ti zadnji pozdravi in je zamrl zvok nagrobnice Nad zvezdami, smo se začeli razhajati z otožno mislijo: Ravno je začela kliti setev prof. Fileja, ko nam ga je Bog vzel. Ne smemo pustiti, da mlado bilje usahne. K. H.

KRŠČANSKI NAUK

Pri sv. obhajilu prejmemo kruh večnega življenja

Na dan po prvi pomnožitvi kruha je rekel Jezus Judom: »Kruh, ki ga bom jaz dal, je moje meso za življenje sveta.« Judje so se tedaj pripravili med seboj in govorili: »Kako jim je rekel: »Resnično, resnično, povem vam: Ako ne boste jedli mesa Sinu človekovega in pili njegove krvi, ne boste imeli življenja v sebi. Kdor jè moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje in jaz ga bom obudil poslednji dan. Zakaj moje meso je res jed in moja kri je res pijača.« (Gl Jan 6, 51-58)

V sv. obhajilu prejmemo Telo in Kri našega Gospoda kot hrano za večno življenje. Nebeški kruh uživamo na zemlji in s tem dobimo poročstvo, da bomo tudi mi od mrtvih vstali ter z Jezusom in svetniki obhajali v kraljestvu Očeta obed večnega življenja.

Jezus se v sv. obhajilu najtesneje združuje z nami. Ker prejmemo vsi verniki isti nebeški kruh, nas sv. obhajilo tudi zedinja med seboj. Sv. obhajilo je družinski obed božjih otrok.

V sv. obhajilu nam Kristus pomnožuje življenje milosti in moč, da to življenje ohranimo. Očiščuje nas malih grehov, napak in zaniknosti ter zmanjšuje moč grešnega nagnjenja.

Ker sv. obhajilo dopolni našo udeležbo pri sv. maši, je želja Cerkev, da se z mašnikom vred tudi navzoči verniki obhajajo. Kdor ne more prejeti tedaj sv. obhajila, naj obudi v duši vsaj hrepenenje po njem (duhovno sv. obhajilo).

Kdor je v stanju milosti in ima pravi namen, gre lahko vsak dan k sv. obhajilu. Male grehe mora pa prej obžalovati. Kdor jih ne obžaluje, sicer ne prejme sv. obhajila nevredno, prejme pa manj milosti od sv. obhajila.

Kdor ima na duši smrtni greh in se tega zaveda, ta ne sme k sv. obhajilu. Spraviti se mora najprej z Bogom v zakramentu sv. pokore — sicer bi napravil bogoskrunstvo. »Kdorkoli bo nevredno jedel ta kruh in pil kelih Gospodov, bo grešil nad Gospodom telesom in njegovo krvjo... Kdor nevredno jè in pije, si sodbo je in pije, ker ne razločuje telesa Gospodovega.«

(I Kor 11, 27-29)

Praznik svetega Rešnjega Telesa

Nastanek tega praznika, ki poudarja eno najvažnejših krščanskih verskih resnic, je treba pripisati prizadevanju pobožne redovnice Julijane iz nekega samostana blizu belgijskega mesta Liège. Tej redovnici, ki je umrla leta 1258, je Gospod razodel željo, naj bi se vpeljal poseben praznik svetega Rešnjega Telesa. Čeprav praznuje Cerkev spomin Rešnjega Telesa ali Evharistije že na veliki četrtek, se je zdela misel o večjem prazniku, na katerem bi verniki lažje in z večjim sijajem izpovedali vero v sveto Evharistijo — v pričujočnost Jezusovo v svetem Rešnjem Telesu — sprejemljiva.

Praznik so najprej uvedli v škofiji Liège. Papež Urban IV., nekdanji arhidiacon lieške škofije, ga je razširil na vso Cerkev. Sv. Tomažu Akvinskemu je naročil, naj priredi prazniške molitve za brevir in mašo. To je svetnik tudi napravil. Med drugim je sestavil, da omenimo samo enega, znaní evharistični spev »Tantum ergo«. Ker je papeža Urbana smrt prehitela, zato je papež Klemen V. leta 1314 dekret o novem prazniku sv. Rešnjega Telesa obnovil in praznik se je kar hitro udomačil in razširil.

Kmalu so na ta praznik vpeljali slovesno evharistično procesijo ali procesijo s svetim Rešnjim Telesom. Prvo tako procesijo so pripravili v Nemčiji leta 1264. Papež Martin V. pa jo je predpisal leta 1429. Koncil v Trentu je praznik in slovesno procesijo, ki je združena z mašo, potrdil.

Nemška navada iz 15. stoletja je, da se ta procesija ustavi pri štirih postajnih oltarjih. Tako so delali že pri navadnih prošnjih obhodih po polju za blagoslov in varstvo posevkov in vseh sadežev. Pri vsakem izmed štirih postajnih oltarjev se prebere ali zapoje začetek enega štirih evangelijev in se opravijo molitve za blagoslov polja in za varstvo pred različnimi nevarnostmi. Evharistična procesija je zadobila tudi pri nas značaj prošnje procesije. Ta značaj pride še posebno do izraza v kmečkih krajih.

Procesija se vrši zjutraj po slovesni sv. maši. Ponekod so jo vpeljali v popoldanskih ali večernih urah. Tako na primer v Trstu in Gorici, a seveda brez postajnih oltarjev. Do te spremembe so pripomogle zlasti vojne razmere in večja udeležba. Verjetno bo šečasoma ta posebnost zajela tudi naše večje kraje, ne da bi s tem opravili dosedanja prošnja značaj evharistične procesije.

Po cerkvenem zakoniku je na praznik sv. Rešnjega Telesa dovoljena in predpisana v vsakem kraju le ena procesija. Zato so se morale do nedavnega udeležiti tržaške procesije tudi okoliške župnije in niso imele na praznik svoje lastne procesije, ampak šele v nedeljo po prazniku. Tako na primer Barkovlje (imajo še sedaj) in Katinara. Posebna izjema je ve-

ljala za Trebče, ki so pripadale openski župniji (sedaj ne več) in so zato vpeljali procesijo kar drugo nedeljo po prazniku.

Sk.

SV. ALOJZIJ GONZAGA

Sveti Alojzij je zavetnik mladine, a ga mladina danes malo pozna in upošteva, čeprav je svetnik imel v življenju jasne ideale in se zanje odločno in junaško boril. Da bi dosegel te svete ideale, je v hitrim in odločnim korakom stopal po poti, ki ga je peljala do cilja, in se odpovedal vsem pravicam prvorojenca v družini Gonzaga. Želel je postati duhovnik, a te njegove sklepe je prekrizala bolezen, ki se je je nalezel v Rimu, ko je za časa kuge z junaško ljubeznijo do bližnjega stregel bolnikom. Boril se je za nedolžnost in prav zaradi tega je vzel nase marsikatero odpoved, in to že od mladih let. Zato ni čudno, če je bilo včasih trdo njegovo zdržanje do lastne matere, do dvornih dam, do življenja, ki ga je obdajalo; do lastne rodovine, ki ni dajala prav dobrega zgleda v krščanskem življenju; do bogastva in vsega, kar bi mu moglo nuditi razbrzdano plemiško življenje. Pogled na vse to pokaže v drugačni luči svetega Alojzija, če

pomislino, da je živel v šestnajstem stoletju. Napravi ga velikega pred očmi tistih, ki v luči tedanjih razmer in navad skušajo globlje spoznati svetnik značaj in 23 let njegovega življenja.

Mladina se ne oklepa prav rada svetega Alojzija, ker so marsikateri življenjepisci njegovo življenjsko sliko potvorili. Predstavljali so ga kot nežnega fantiča, kateremu so bile prihranjene vse težave življenja. Postal je neke vrste vzor otroške nedolžnosti, ki ni naravna in ne sad osebnega prizadevanja ter svobodne odločitve, ampak le nekaj dar od zgoraj. Nekateri, ki niso razumeli časa, v katerem je živel, so pretiravali nekatere izraze njegovega prizadevanja za svetost in čistost. Jasnó je, da tak sveti Alojzij ni zgodovinska oseba, še manj pa svetnik, za katerim bi rad kdo hodil. Sveti Alojzij, junak za svoj ideal, je umrl v Rimu 21. junaja 1591 kot jezuitski bogoslovec in je pokopan v cerkvi svetega Ignacija.

Iz življenja Cerkve

Petrovo bivališče v Rimu

V Rimu je stara in zelo lepa cerkev posvečena sveti Pudencijani. Po starem izročilu je ta cerkev zgrajena nad hišo Pudenta, ki ga je krstil sveti Peter. Sveti Peter naj bi v tej hiši tudi prebival. V njej so se kristjani zbirali za službo božjo. Pudenta omenja sveti Pavel v svojem drugem listu, ki ga je poslal Timoteju.

Ze več časa so v cerkvi kopali in pred kratkim so deset metrov pod cerkvenim tlakom odkrili ostanke hiše iz časa cesarja Nerona. Iz različnih znakov sklepajo, da je to Pudentova hiša. Tudi po tem odkritju zadobijo novo potrdilo Kristusove besede: »Peter! Ti si skala in na to skalo bom postavil svojo cerkev; in peklenška vrata je ne bodo premagala.«

Protiverske konference v Litvi

V Litvi je vsako leto 100 tisoč protiverskih konferenc. 18 tisoč predavateljev se trudi, da bi dokazalo, da Boga ni in da je vsako verovanje v Boga brezmysleno. Sovjetski komunisti se že 40 let trudijo s protiverskim bojem, a še se Boga boji! Če je res vse samo praznovanje in bajke, čemu to sovraštvo proti božji ideji? Kjer ni Boga vladajo strah, nezaupanje in sovraštvo.

Katoliške šole v Angliji

Število katoličanov se v Angliji vedno znatno večja. In to zlasti v zadnjih letih. Katoličani so zelo delavni in izvajajo velik vpliv v sindikalnih organizacijah. Velik je njihov vpliv tudi v šolah in pri vzgojnih ustanovah! Zaradi tega je angleška vlada določila povišanje prispevkov za katoliške šole.

Težave v Španiji

Iz Španije poročajo, kako se je duhovščina pogumno in odločno postavila na stran delavskega stanu, ki upravičeno zahteva zvišanje plač. Pri tem svojem delu se škofje in duhovščina sklicujejo na smernice, ki jih je začrtal sveti oče Janez XXIII. v okrožnici Mater et magistra.

Reforma koledarja

Zadnje čase ponovno govorijo o reformi koledarja. O tem so razpravljali tudi pri neki seji osrednje komisije za pripravo bodočega koncila. V glavnem gre za to, da bi iz koledarja izginili premakljivi prazniki. Potem bi se velika noč praznovala vsako leto 8. aprila. Leto pa bi se začelo vedno z nedeljo.

Katoliške šole v Angliji

Število katoličanov se v Angliji vedno znatno večja. In to zlasti v zadnjih letih. Katoličani so zelo delavni in izvajajo velik vpliv v sindikalnih organizacijah. Velik je njihov vpliv tudi v šolah in pri vzgojnih ustanovah! Zaradi tega je angleška vlada določila povišanje prispevkov za katoliške šole.

KAKO ROMAJO SLOVENC

V ARGENTINI

Romanje v Lujan je brez dvoma največja letna koncentracija Slovencev v Argentini. Ker je izraz našega verskega čustvovanja, družji rojake, pa naj so prišli pred ali po drugi svetovni vojni, iz gospodarskih ali idejnih razlogov.

Udeležba se suče med 1600-2000 rojakov. To delno zavisi tudi od vremena in gospodarskih razmer v državi. Romanja se udeležijo ne samo Slovenci iz Buenos Airesa, temveč tudi iz notranjosti države.

Letos je bilo vreme nekaj izrednega: ne argentinsko jesensko, temveč majniško slovensko. Udeležba je zato bila velika. In razpoloženje prijetno, res slovensko.

Se pred leti je večina rojakov potovala v Lujan s posebnim romarskim vlakom. V trinajstih vagonih se je nabralo do 1200 ljudi. Toda zadnja leta železniška direkcija že ni bila več v stanju postaviti vlaka, saj so zlasti železnice ena najbolj kritičnih postavk v argentinskem gospodarstvu; manjkajo lokomotive, premalo je vagonov, material je do skrajnosti izrabljen. Zato je bilo treba misliti na nov način potovanja. In se je izkazalo, da je najbolj pametno, če sosedje skupaj pridejo in svoja vozila najamejo. Tako je letos že večina Slovencev romala na ta način, mnogi pa so prišli tudi že v svojih avtomobilih. V tem oziru je napredek kar očividno.

LETOSNJE ROMANJE

Več zgodovinskih obletnic je dalo temu romanju svečanostni okvir. Najprej že omenjena 75-letnica postavitve temeljnega kamna sedanje bazilike v Lujanu; potem 45 let prvega Marijinega prikazanja v Fatimi 13. maja 1917; potem obletnica smrti škofa Antona Martina Slomška; in končno pet sto let ljubljanske škofije, ki je prav v zvezi s tem jubilejem postala nadškofija. Ze na predvečer je bilo po naših družinah živahno. Gospodinje so pekle meso in pripravljale cvrtje, kajti na božjih poteh je navada, da se pojé po opravljeni pobožnosti to, kar se prinese s seboj.

Kmalu po deveti uri se je začelo čutiti, da v Lujan prihajajo slovenski romarji. Vseposod na prostranem trgu pred svetiščem je bilo videti slovenske obraze. Mogočna osrednja ladja se je polnila vedno bolj. Ob straneh so se pojavile pred spovednicami dolge vrste rojakov. Pri Mariji se da laže očistiti dušo nabrajanega prahu, po Mariji se da hitreje priti do njenega

Širite „Katoliški glas“

Sina. Zlasti Slovenci izpred druge svetovne vojne radi v Lujanu uredijo svoje račune z Bogom. Saj so se v prvih letih svojega bivanja precej versko zanemarili, ker pač niso imeli prilike za slovensko spoved. Potem pa se človek navadi in kar mirno v grehu živi...

PRIDIGA G. DIREKTORJA ANTONA OREHARJA

Sv. mašo je kot vsa zadnja leta opravil direktor slovenskih dušnih pastirjev v Argentini g. Anton Orehar. V pridigi je zlasti opozoril, kakšen naj bo program slovenskega izseljenca z ozirom na njegovo versko življenje.

Med sv. mašo je vsa cerkev navdušeno prepevala naše prirske ljudske pesmi; s prižnice je to petje vodil g. Gregor Mali. Nekaj veličastnega je bilo skupno sv. obhajilo. Malo jih je bilo, ki bi ne bili pristopili k angelski mizi. Tudi v tem oziru je romanje bilo poln uspeh: Marija je vsem posredovala svojega Sina.

OPOLDANSKI ODMOR

Ob enajstih se je cerkev spraznila. Romarji so preplavili široko dvorišče romarskega doma.

Romanje je najboljša prilika, da pridejo znanci, ki se že več let niso videli, spet skupaj. Tako je bilo povsod videti skupnice, ki so skupaj jedle, kramljale in se pogovarjale. Najbolj pa je lepo videti mamice s svojimi otroki. Je že kar običaj, da vsaka pripelje s seboj to, kar ji je Bog podaril najlepšega, in tako vsako leto ugotavljamo odrasli: »Joj, koliko imamo narasčaja, še nas ne bo konec v Argentini!« Res, na splošno so naše družine še kar zdrave in imajo rade otroke, če jim jih Bog da.

POPOLDANSKA POBOZNOST

Spet so slovesno zabrnili zvonovi iz visokih lin bazilike. Znova so se začele zgrinjati skupine rojakov v Marijinem svetišču. Kar v hipu je bila cerkev polna.

Na prižnico je stopil g. Jože Jurak. Razvil je misel: Marija slovenskega naroda

ne bo zapustila. Po pridigi se je razvila mogočna procesija po trgu pred svetiščem. Je ta procesija ena najbolj impozantnih v Lujanu, kajti ostale narodnosti, čeprav pridejo v Lujan v večjem številu kot mi, na splošno ne znajo hoditi v procesiji. Bolj so podobne neurejeni množici kot strumni armadi Kristusovih vernikov. Poseben kras so dajale narodne noše, ki so bile letos še prav posebno številne. V procesiji so naši fantje nosili kip lujanske Matere božje in zelo lepo okrašeno podobo Marije z Brezji.

Ko se je procesija vrnila v cerkev, so sledile pete litanije Matere božje. Bilo je nekaj čudovitega prisostvovati pobožni zbranstvi naših ljudi, ki so z vsem srcem prepevali hvalo Mariji v čast. Ni ga naroda v Argentini, ki bi imel tako mogočno ljudsko petje kot ga imamo mi Slovenci. Kjerkoli se pojavimo, nas zaradi tega občudujejo. In upravičeno! Prinesli smo s seboj v tujino pesem, in ta nas druží, varuje pred vabami okolja in ohranja v nas zavest slovenstva.

Pred blagoslovom so vsi romarji zbrano odmolili posvetilno molitev Marijinemu brezmadežnemu Srcu, po blagoslovu pa vzeli od Marije slovo s pesmijo: »Marija skoz življenje, voditi srečno znaš...«

SV. NAZARIJ

koprski škof

Koprška škofija je bila ustanovljena v šestem stoletju in je bila odvisna od oglejskega patriarha. Prvi škof je bil Nazarij. Škofija je vodil sveto in previdno in po smrti so ga pokopali v cerkvi Matere božje. Več o njem ne moremo zvedeti.

Pripovedujejo se razne podrobnosti o najdenju njegovega groba in o razvoju češčenja. Iz brevirja zveemo, da so njegove telesne ostanke odkrili leta 701, in sicer čisto slučajno. Cerkovnik Martin je ponoči molil na kraju, kjer je bil svetnikov grob, za katerega pa nihče ni vedel. Cerkovnik je med molitvijo že parkrat opazil čudno svetlobo. Povedal je to drugim, ljudje pa mu niso hoteli verjeti. Bil pa je neki drugi mož, resen in pošten. Temu je bilo v spanju razodeto, kje je svetnikov grob. A ljudje tudi temu možu niso takoj verjeli in so se šele po dolgem oklevanju odločili in začeli kopati v cerkvi. In res so, kakor pravi izročilo, našli grob s ploščo, na kateri je bilo napisano, da je v grobu pokopan škof Nazarij in kdaj je umrl

Po tem odkritju so se zgodili razni čudeži. In po teh čudežih se je razširilo njegovo češčenje. Mesto Koper in koprška škofija sta ga razglasili za svojega zavetnika. To češčenje je sprejela in tako odobrila tudi oglejska cerkev.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Letošnji slovenski novomašniki

Na praznik sv. Petra in Pavla bodo posvečeni v Ljubljani letošnji novomašniki. Skupno število teh, ki bodo letos dokončali bogoslovje, je dvajset. Od teh je 7 za bivšo Primorsko, 8 za ljubljansko škofijo, 2 za mariborsko in 3 so kapucini. Nekateri od teh so pa sedaj pri vojaki, eni služijo redni vojaški rok, drugi so pa bili vpoklicani na orožne vaje. Iz naše Primorske so letošnji novomašniki naslednji:

Drago Klemenčič iz Stomaža na Vipavskem; Franc Štekar iz Kojškega v Brdih; Bojan Ravbar iz Dutovelj na Krasu; Rafael Valenčič iz Ilirske Bistrice; Tone Požar iz Hrušice na Pivki in Franc Prelec iz Rodika pri Herpeljah-Kozini. Eden je pri vojaki.

Novo maše bodo naslednjo nedeljo 1. julija ali 7. julija.

STARSI! Kupite za vaše doraščajoče otroke prepodobno knjižico: DA BOS VEDELA ODGOVOR (za dekleta), KDO NAM BO PAVEDAL RESNICO (za fante). — Trinajst, štirinajstletnim dajte knjižico v roke predvsem starši, ki ste prvi odgovorni za otroka. Knjižico sami preberite in jo ponudite sinu ali hčeri z lepo in toplo besedo. — Cena 100 lir. Dobite jo pri gg. duhovnikih in v knjigarnah. — Lepo priporočamo.

Nekateri se dela bogatega, ko nič nima, nekateri se dela siromašnega, pa ima veliko premoženje.

Slovenske zahteve za deželo

R A Z N O Radio Trst A

Pred dobrim tednom so predstavniki Slovencev v različnih strankah poslali v Rim skupno vlogo, ki izraža naše zahteve glede nameravane ustanovitve avtonomne dežele Furlanije-Juljske krajine. Vlogo so podpisale naslednje stranke: Italijanska komunistična stranka, Neodvisna socialistična zveza, Skupina neodvisnih Slovencev, Slovenska demokratska zveza za Trst in Gorico, Slovenska katoliška skupnost, Slovenska krščanska socialna zveza, Italijanska socialistična stranka, Slovenska kulturna gospodarska zveza in Prosvetno društvo »Ivan Trinko«.

Vloga je bila poslana predsedniku senata in poslanske zbornice, predsedniku ministrskega sveta in članom parlamentarne komisije za ustavna vprašanja.

DOSEDANJE OBLJUBE

Spomenica se najprej sklicuje na doslej neizpolnjene obljube:

»Podpisani predstavniki političnih strank in kulturnih organizacij slovenske narodne skupnosti na osnovi 50. člena ustave in glede na skorajšnjo ustanovitev dežele Furlanije-Juljske krajine obračajo s prošnjo, naj se v deželni posebni statut vključijo vsa zakonska določila, ki lahko dostojno in učinkovito zaščitijo slovensko narodnostno skupnost tržaške, videmske in goriške pokrajine.

Leta 1945. je vlada izjavila, kako demokratična obnova države nujno terja, da državljanji, ki govorijo različni jezik od italijanskega, dobijo vrsto jamstev. Dovoljena in zajamčena bo svobodna uporaba jezika ne samo v zasebnih trgovinskih odnosih, na javnih zborovanjih, v bogočastju, tisku, temveč tudi v odnosih s političnimi, upravnimi in sodnimi oblastmi. V kraju, kjer prebiva sorazmerno znatno število državljanov, ki govorijo različni jezik od italijanskega, bo v javnih šolah zajamčen pouk materinega jezika. Posebne zahteve tistih področij, kjer prebiva ljudstvo drugega jezika in drugih običajev, bodo zaščitene s svobodnim poslovanjem posebnih krajevnih samouprav.

Republiška ustava je poudarila zamisel o zaščiti jezikovnih manjšin.

Toda omenjena načelna določila se za slovensko narodnostno skupnost doslej še niso dejansko izvedla.

OD KOD ZAMISEL AVTONOMNE POKRAJINE?

»Podpisani pripominjajo, da je bila za deželo Furlanije-Juljske krajine tudi zato predvidena avtonomija s posebnim statutom, ker je bilo treba slovenski narodnostni skupnosti nuditi primerno zaščito in primerna jamstva. Fašistični režim je namreč Slovincem vse odvzel in jim zanikal najosnovnejše človekove pravice, od upo-

rabe materinega jezika v vsem javnem življenju do pravice, da si ohranijo svoje slovensko ime.«

BENEŠKI IN GORIŠKI SLOVENC

»Slovenci v videmski pokrajini nimajo niti pouka v svojem materinem jeziku v osnovnih šolah in ta jezik je tam izključen celo iz otroških vrtec.

V Furlaniji-Juljski krajini je po zakonu (čl. 72 pravilnika anagrafskega urada, kr. odlok 9. 7. 1939. št. 1238) še vedno prepovedano, dajati slovenska imena otrokom, katerih starši so italijanski državljani.«

NA SLABšem KOT VALDO-STANCI IN JUŽNI TIROLCI

»Se vedno je v veljavi zakon z dne 7. 4. 1927. št. 494. o spremembi slovenskih priimkov v italijansko obliko.

V krajih, kjer prebivajo Slovenci, je celo prepovedano, da bi se poleg italijanskih krajevnih napisov postavili tudi slovenski.

Italijanski državljani slovenske narodnosti se ne smejo obračati v svojem materinem jeziku na politična, upravna in sodna oblastva niti ustno niti pisмено.

Ker so podpisani prepričani, da tolmačijo upravičene zahteve italijanskih državljanov slovenske narodnosti, prosijo, naj se izda zakon, ki bo primerno zaščitil slovensko narodno skupnost v bodoči deželi Furlanije-Juljski krajini, kot med drugim predvideva 6. člen ustave.

Republika ne more določiti različnega ravnanja za različne jezikovne manjšine v okviru države, še manj pa sme delati razlike v okviru iste narodnostne skupnosti, kot na primer med tržaško, videmsko in goriško pokrajino.

Zaščitna zakonska določila naj imajo enak učinek za vse Slovence brez diskriminacij in stopenj.«

SEDEM TOČK

»Podpisani zato zahtevajo, naj vlada in parlament v deželnem statutu podrobneje določijo vsa zakonska določila za zaščito slovenske narodne skupnosti. Posebni statut pa naj zlasti prevedeva:

1. da pripadniki slovenske narodne skupnosti smejo svobodno uporabljati svoj materin jezik v osebnih in uradnih odnosih s političnimi, upravnimi in sodnimi oblastmi s pravico, da dobe v svojem jeziku tudi odgovor, listine in potrdila;

2. da se v organiki deželnih, krajevnih in občinskih uradih določi primerno število funkcionarjev, ki popolnoma obvladajo slovenski jezik;

3. da se slovenski narodnostni skupnosti na vsak način zajamči primerno predstavnitvo v deželnem svetu in komisijah ter organih, ki obravnavajo gospodarska

in kulturna vprašanja, katera zadevajo Slovence;

4. da se na področjih, kjer prebivajo Slovenci, uvedejo poleg italijanskih krajevnih napisov tudi slovenski;

5. da se vzgojnim, kulturnim, socialnim in športnim organizacijam narodnostne manjšine zajamči enakopravno ravnanje tudi glede uporabe prosvetnih prostorov in drugih naprav ter radija in kar zadeva pomoč iz javnih skladov;

6. da se ne smejo v ničemer spreminjati ozemlja pokrajini in občin z namenom, da se izmalči narodnostna sestava omenjenih enot;

7. da se razveljavijo zlasti a) kr. odlok z dne 9. 7. 1939 št. 1238, člen 2; b) zakon z dne 7. 4. 1927 št. 494; c) člen 137. kazenskega postopka, II. in III. odstavek; člen 122. civilnega postopka. (Te določbe zadevajo imena slovenskih otrok, potujčevanje slovenskih priimkov in uporabo slovenščine na sodnji.)

»Sprejmite, gospoda predsednika in gospodje poslanci, izraze našega najglobljega spoštovanja.«

VLADI SE MUDI

Dostavimo še to: Če bo vladi uspelo, bo skušala spraviti zakon čimprej pod streho. Na vlado pritiskajo zlasti socialisti, republikanci in socialdemokrati. To za naše zahteve ni ugodno, ker se bodo skušali izogniti vsaki komplikaciji. Slovenske zahteve pa so večini parlamentarcev neljube. To pomeni, da še niso preboleli posledic nekdanje fašistične vzgoje.

Drzen beg v svobodo

Komunistične oblasti za zidom sramote v Berlinu so doslej ustrelile že 20 oseb, ki so skušale zbežati na zahodno področje. To pa so le ugotovljeni smrtni primeri, število smrtnih primerov, za katere nihče ne ve, je mogoče še večje. Pretekli teden in sicer dne 8. maja je bilo to področje sramote za 20. stoletje ponovno pozorišče drznega bega, ki se je na srečo dobro zaključil. 13 oseb iz vzhodnega Berlina je na krovu velike plovne ladje po reki Sprei doseglo svobodo. Ukralci so se s pretvezo, da hočejo na ladji proslaviti neki srečni družinski dogodek. Upijanili so strojnika in kapetana ladje in ju zaprli v kabino, nato so ladjo usmerili proti zapadnemu delu Berlina. Komunistična policija je nanje odprla besen ogenj, proti kateremu so se zavarovali z velikimi pločevinastimi ploščami. Tako so srečno vsi pristali v zapadnem delu Berlina. Kapetan in strojnik sta izjavila, da se hočeta vrniti na vzhodno področje. Želji so takoj ustregli, nakar so ju komunistične oblasti aretirale.

Osmina za pok. prof. M. Fileja
V ponedeljek 18. t. m. bo pri Sv. Ivanu maša zadušnica za pok. prof. M. Fileja. Sv. maša bo ob 8. uri zvečer. — Vabljeni vsi pokojnikovi prijatelji in znanci.

Koncert slovenske gimnazije v Celovcu

Slovenska gimnazija v Celovcu zaključuje letos peto leto obstoja. Za to priložnost so v nedeljo 3. junija priredili zaključno letno šolsko prireditev, ki je bila obenem tudi slavnostna prireditev za petletnico šole. Prireditev je bila v dvorani Delavske zbornice v Celovcu, ki je največja dvorana v mestu. Kljub temu je bila premajhna za vse številne udeležence. Navzoči so bili deželni glavar dr. Wedenig, zastopnik škofa msgr. Blüml, jugoslovanski konzul Boris Trampuž, deželni šolski nadzornik dr. Arnold in še številni drugi. Uvodno besedo je imel ravnatelj dr. Joško Tischler, ki letos obhaja 60-letnico rojstva. Tega dogodka so se spomnili tudi dijaki pri akademiji, ki so g. ravnatelju izrekli prisrčna voščila. Nato je sledil spored, ki je bil dokaj pester in je obsegal pevske točke, deklamacije, prizore, nastop sedmošolca Greinerja, ki je igral na violino, in Brede Travnik, ki ga je spremljala na klavirju.

Z akademijo je bila združena tudi razstava ročnih del in risb. Akademija je vsestransko lepo uspela in pokazala lep napredek celovških slovenskih srednješolcev.

Dogovor med Španijo in Sv. stolico

Med Sv. stolico in špansko vlado je bil dosežen sporazum, da španska vlada prizna akademsko študijo dijakom, ki so jih dovršili na španskih cerkvenih univerzah. Dogovor je zelo važen, ker ustvarja ugodne pogoje za nadaljnji razvoj katoliških univerz v Španiji.

DAROVI

Za Katoliški dom: Namesto cvetja na grob č. g. prof. Mirka Fileja daruje stolniški zbor MD 5.000, č. g. Vinko Zaletel s Koroške 3.000, S.O. 1.500, družina Sorli-Bratuž 5.000 lir.

Za Alojzijeve: Namesto cvetja na grob č. g. prof. Mirka Fileja daruje cerkveni zbor Sv. Ivana 5.000, travniški cerkveni zbor 4.000, Bavdaževi 3.000, družina Košuta 1.000, N. N., Steverjan 1.000, Julka S. 10.000, M. V. 1.000 lir.

Za zavod sv. Družine: V počastitev spomina blagopokojnega g. prof. Mirka Fileja daruje travniški cerkveni zbor 4.000, družina Košuta 1.000, Marjeta Černic, Rupa 1.000 lir.

Pok. prof. Filej vodi mešani zbor SKPD iz Gorice na števerjanskem stavju 1. 1959

Za teden od 17. junija do 23. junija

Nedelja: 9.30 Slovenski narodni motivi. — 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Tatinska kavka«. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Odmevi tedna v naši deželi. — 16.00 Popoldanski koncert. — 18.30 Obisk v naši diskoteki.

Ponedeljek: 18.30 Glasba 18. stoletja. — 19.00 Znanost in tehnika: »Ima naša zemlja res samo eno luno?« — 20.30 Mozart: »Figarova svatba«, opera v štirih dejanjih.

Torek: 18.00 Radijska univerza: (9) »Zakaj se rodimo kot moški ali kot ženske«. — 18.30 »Beneške glasbene šole v 18. stoletju«, 4. nadaljevanje. — 19.00 Pisani balončki. — 21.00 Drame in epopeje našega stoletja: (12) »Kitajski lardo«, pri klavirju Livia D'Andrea Romanelli. — 22.00 Obletnica tedna: »Ob 250-letnici rojstva Jeana Jacquesa Rousseauja«.

Sreda: 18.30 Italijanski operni pevci: (25) »Nicola Rossi Lemeni«. — 19.00 Zdravstvena oddaja. — 20.30 »Klinika za živčne čudeže«, radijska farsa. — 22.00 Solistični koncert iz glasbe našega stoletja.

Četrtek: 8.30 Slovenski zbori. — 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 14.40 Slovenski narodni motivi v izvedbi orkestra, ki ga vodi Alberto Casamassima. — 15.30 »Dervišev dar«, dramatisirana zgodba. — 16.30 Respighi: »MARIJA EGIPČANSKA«, koncertni triptih v treh epizodah. — 18.00 Radijska univerza: Ekonomska geografija Zahodne Evrope: (9) »Svica in Avstrija«. — 18.30 Mladi solisti: kitarist Dragotin Lavrenčič. — 19.00 Ljudska opravila in opasila: (20) »Aj Sveti kruh, aj Rešnja križ«. — 20.30 Simfonični koncert rimskega orkestra Italijanske Radiotelevizije.

Petek: 18.30 Skladbe jugoslovanskih sodobnih avtorjev: Slavenski, Klemen. — 19.00 Sola in vzgoja: »Osnovnošolski pouk po radiu in televiziji«. — 21.00 Koncert operne glasbe. — 21.00 Novela 19. stoletja: Edmondo de Amicis: »Bobnarček«.

Sobota: 14.40 Jugoslovanske ritmične popevke. — 15.30 »Hiša ob reki«, igra v treh dejanjih. — 17.45 Dante Alighieri: Božanska Komedija - Nebesa: 32. spev. — 19.00 Sestanek s poslušavkami. — 20.40 Zbor »Ljubljanski zvon«.

V »Tednu naše knjige« od 14. do 20. junija vam nudimo od 10 do 50% popusta na vseh slovenskih knjigah, razen šolskih. Izkoristite izredno priliko.

Tržaška knjigarna

Trst - ul. sv. Frančiška 20 - tel. 61792

24

Najboljša izbica

POVEST DOBRIH LJUDI

Da so ustvarili tako veličastno delo, je bilo treba žive in globoke vere rodov, ki so živeli na zemlji, a so imeli srce v nebesih. Ko danes, v tej dobi števil in laži, napuha in pohlepa, stopiš v tako katedralo, se zdi kot bi stopil v božji mir.

Ko Mijo včasih truden in potrni ni mogel slediti razglabljanju sv. Tomaža, se je tolažil s tem, da je tudi ta svetnik izpovedal, da ne more zmoliti niti enega očenaša, ne da bi bil vsaj petkrat raztresen med molitvijo.

Med boji in zmagami nad samim seboj je Mijo prišel do prvega višjega reda, do subdiakonata. To je najvažnejši dan v življenju bogoslovca, ker obveže fanta za vedno. Ravnatelj skliče na posvet vse svoje pomočnike pri vzgoji bogoslovcev, ki sestavljajo listo vseh tistih, ki se jim zdijo vredni, da dobijo ta prvi višji red. Nato gre od sobe do sobe, da obvesti vsakega posebej, da ga smatrajo za zrelega za tako odločen korak. Navadno se ne oglasi pri vseh.

Ta dan je dan strahu in pričakovanja za duhovniške kandidate. Tudi Mijo se je tresel in se spraševal: »Ali bom jaz med »izbranimi«? Na klečalniku je čakal, če se oglasi pri njem g. ravnatelj in Bogu že vnaprej daroval vse trpljenje in razočaranje, če bi ne bil vreden. Prisluškoval je korakom, ki so prihajali vedno bližje in poslušal odpiranje in zapiranje vrat drugih za drugimi. — Pred nekaterimi sobicami bogoslovcev se korak ni ustavil... Morda bo šel tudi mimo njega...»

Potrvalo je in prikazal se je smehljajoč se ravnatelj obraz.

»Gospod Mijo, izbran ste, da dobite subdiakonot.«

Mijo je od presenečenja zaprl oči in sklenil roke in iz duše se mu je izvil vzdih:

»Hvala ti, dobri Bog!«

Bil je ob robu tiste neizrazne reči, ki se skozi vsa tisočletja imenuje duhovništvo.

Sv. Cerkev se nič ne mudi z delitvijo zakramenta sv. mašniškega posvečenja. Spominja se strašnih besed sv. Avguština, da je duhovništvo še angelskim močem pretežko.

Sv. Vincencij Pavelski je rekel, da če

bi vedel, kaj pomeni biti duhovnik, bi si nikdar ne upal želeti tega poslanstva. In vendar kakšna škoda bi bila, če bi ta sveti mož ne bil postal duhovnik.

Zato Bog čaka vsakega na križpotju in ga s svojo milostjo nalahno porine na pravo življenjsko pot. To pa zato, ker je prava življenjska pot, pravi poklic, zelo važna stvar za čas in za večnost. Pusti mu svobodno odločitev, le pomaga mu, da lahko pravo pot nastopi. Če to velja za vsakega človeka, velja še posebno za tiste, ki jih kliče v duhovništvo. Kdor se ne odzove božjemu klicu, gre po svoji poti brez te milosti in pomoči. Samo tako si lahko razložimo, zakaj je toliko zagrenjenih in stritih življenj. Niso ubrali prave poti. Božjemu klicu se ni upirali, ker romati skozi to solzno dolino, ne da bi človeka vodila božja roka, je huda stvar.

Po subdiakonatu je moral Mijo čakati šest mesecev, da je dobil drugi višji red, diakonat. In nato še eno celo leto, da so ga posvetili za duhovnika. Ravnatelj semenišč čuti ogromno odgovornost pred Bogom in dušami, zato morajo dobro pripraviti fante, predno jih škofje posvetijo in pošljejo na delo v božje kraljestvo.

Mijo, duhovnik! To je bil cilj h kateremu je hitel; sprva med velikim trplje-

njem, pozneje z božjim mirom, ki je bil sad vedno globljega notranjega življenja. Kolikor bolj se je bližal cilju, toliko bolj je bil prepričan, da je njegova odpoved svetu in njegovi ljubezni le majhna stvar v primeri s srečo in častjo, da bo lahko sodeloval pri zveličanju sveta. Končno je le prišel tako zaželen dan, sobota pred praznikom sv. Trojice.

Ze ves teden je bilo v semenišču vse živo ob pripravah na mašniško posvečenje. Pariški nadškof je imel podeliti sv. redove dvajsetim subdiakonom, petnajstim diakonom in dvanajstim novomašnikom. Mijo je malo spal tisto noč pred posvečenjem. So dnevi v življenju človekovem, ki so kot začetki novih obdobij in njihova teža mori človeka. Nič čuda, če v nočeh pred takimi dnevi ni mogoče zatisniti oči zaradi kopice misli, ki rojijo po glavi.

Sonce je tisto jutro vstalo na kristalnočistem nebu. Po prvi maši v semeniški kapeli je vsa dolga vrsta mladih fantov šla v cerkev sv. Sulpicija, kjer so navadno posvečevali duhovnike. Družine teh fantov, ki so bile iz vseh družabnih slojev, so se razvrstile v klopih in čakale s hrepenenjem na prihod svojih sinov. Bili so tudi Mijevi starši in starši Lenkini. Dekle pa ni hotelo priti in tudi Mija ni

več videlo, odkar je sklenil, da pojde v semenišče.

Vsak sorodnik fantov, ki so imeli dobiti sv. redove, je dobil knjižico z razlago obredov, tako da je lahko vsak sledil v vseh potankostih temu, kar se je godilo pred oltarjem. Velika vrata so se odprla in sonce je posvetilo v temne ladje cerkve, kot bi oznanjalo zmago luči nad temo. Orgle so zapele in prikazali so se najprej kandidati za nižje redove in za njimi oni za višje. Stopali so počasi in slovesno, zavedajoč se velikega trenutka, ki stoji pred njimi.

Ko so nekoč vstopali gladiatori v areno so dvignili roke v pozdrav cesarju in vzklikali:

»Zdravstvuj, Cezar, tisti, ki gredo v smrt te pozdravljajo!«

Ti fantje bodo zdaj ponovili isto, le da namesto smrti za krvočnega in oholega cesarja s kratkotrajno slavo, bodo umirali s Kristusom za odrešenje sveta in zveličanje bratov in sestri.

Nadškof je pozval bodoče subdiakone, naj stopijo naprej, njegov tajnik jih je klical po imenu in vsak je odgovoril:

Tu sem!

(se nadaljuje)

GORIŠKE NOVICE

Zaključna prireditev goriških srednješolcev

Tudi letos je zaključna prireditev goriških srednješolcev privabila na prostorno dvorišče šole v ulici Randaccio Slovence iz Gorice in okoliških vasi, od Steverjana do Doberdoba. Niso se zbal pretečnih oblakov, ne prvih deževnih kapelj, ki so grozile, da se sprevržejo v naliv. Vztrajali so ob lepem sporedu šolskih otrok do konca in ni jim bilo žal.

Zopet so dijaki nižje gimnazije in strokovne šole pokazali, kako pod večjim vodstvom svojih profesorjev napredujejo, kako se usposablajo za življenje, kako ljubijo slovensko pesem in besedo.

Kmalu po določeni uri so se pred nami na odru prikazali nasmejani obrazi naših deklic in dečkov, učencev nižje gimnazije in strokovne šole. Pisane narodne noše deklic, rdeč nagelj na belih srajčah dečkov so nam govorili, da so to naši slovenski otroci, ki ljubijo tradicijo, ki so zvesti izročilu svojih staršev in dedov. Pod večjim vodstvom prof. Ivana Bolčina so nam zapeli tri pesmi. Ko je v tihi večer zadonela prva Pobjedna le h gostiji, smo jo vsi v zbranem, globokem molku poslušali. Takrat nismo še slutili, da so to zadnji akordi umirajočega skladatelja Mirka Fileja, da je ta pesem zadnji dar, ki ga neutrudni in požrtvovalni profesor poklanja svoji ljubljeni mladini. Ob isti uri je v sanatoriju sv. Justa nastopil njegov smrtni boj, onemel njegov poslednji akord. Tej živahni in tako ubrani mladinski pesmi sta sledili še dve: Kukavica in priredbi I. Bolčina in Pod goro R. Simonitija. Mladi pevci so se sijajno izkazali, za kar gre vse priznanje prof. I. Bolčina.

Osrednja točka sporeda pa je bila mladinska igra D. Gorinška Rdeča kapica, v režiji prof. S. Reba. Mladi igralci so tako živo priklicali v življenje to najljubšo otroško pravljico, da smo se še starejši zamislili v otroška leta, ko smo z zanimanjem poslušali naše stare babice, ko so nam pripovedovale o Rdeči kapici. Zlasti je bila posrečena v svoji vlogi Rdeča kapica (Mirjam Koren), ki vedno nastopa tako sproščeno in gotovo, kot že prava igralka. Nekatere druge vloge so bile odigrane preveč recitativno, a glavno je v tem, da je bila izgovorjava jasna in dovolj razumljiva tudi gledalcem v ozadju. Največ priznanja je želo drugo dejanje s svojo res okusno odsko opremo in nastopom gozdnih živali. Te so brez dvoma bile deležne, zlasti od otroških gledalcev, največ občudovanja in aplavzov. Ljubka žabica je navdušila gledavce, prav kakor so se vsi zgrozili, ko je na oder počasi prihajal sivi volk. Zlasti v začetku je bil tako pristen, da bi ga marsikdo zgrešil za živega. Tudi medved je bil posrečen, nekoliko manj zajček. Zelo dobro sta se odrezala tudi oba »junaška« lovca, gluha Mina, mama, stric in babica Rdeče kapice.

Med odmori nas je zabaval pridni harmonikaš dijak Danilo Peterin, ki je pokazal veliko izvežbanost v tem instrumentu. Hvaležni smo našim srednješolcem za lep večer, hvaležni profesorjem režiserjem in vsem, ki so pripomogli, da smo za kratki uri pozabili na tegobe življenja in se v duhu vrnili v brezskrbna, srečna otroška leta.

Z. P.

Kongres zdravnikov v Gradežu

Tudi letos so se zbrali v Gradežu zdravniki vsega sveta na kongresu, ki je že deseti v vrsti. Gradežani so jim pripravili še posebno presenečenje, ko so na otočku Valle del Moro pripravili za kongresiste izredno večerjo s polento in ribami. Najboljši gradeški kuharji so bili pri tem zaposleni in so se v svoji umetnosti dobro izkazali in želi pohvalo številnih udeležencev. Otoček je bil za to priliko okusno okinčan in razsvetljen s tisoč lampički. V teku večera je prof. Avgust Fumolo razdelil 12 zlatih kolajnz zdravnikom, ki so se nepretrgoma skozi deset let udeleževali teh letnih kongresov.

Maslo zopet na dnevnem redu

Tokrat sicer ne gre za potvorjeno maslo, pač pa za uvoženo maslo, ki so ga trgovci prejeli v okviru proste cone, prodajali pa po prosti ceni. Letni kontingent za uvoz masla proste cone je določen na 6500 stov, ki ga goriški trgovci prejmejo iz inozemstva v posebnih sodčkih in tukaj potem predelujejo v oblike, ki so tu v navadi. Videmska davčna policija je zadnje čase odkrila, da je bilo uvoženo v Gorico 139

stotov inozemskega masla kot kontingent proste cone, ki pa se ni prodajalo kot tako, temveč v prosti prodaji. V to afero so zapletena tri goriška podjetja, ki jih policija ni še izdala, a ko bo prišlo do razprave, se bo zvedelo kaj več o tej nečedni zadevi.

Obmejni promet v maju

Obmejni promet je bil v preteklem mesecu maju zelo živahen in se v naslednjih poletnih mesecih obeta še živahnješi. V obeh smereh so našli 104.585 prehodov, od teh nad 67.000 jugoslovanskih državljanov. Največ prehodov so zabeležili z osebnimi prepustnicami in sicer je odšlo v Jugoslavijo 24.934 italijanskih državljanov, prišlo v Italijo pa 65.418 jugoslovanskih državljanov.

Visoko odlikovanje gospe Mariji Nitri

Sveta Stolica je poslala ženi goriškega prefekta g.e. Mariji Nitri visoko odlikovanje »Križec Pro Ecclesia et Pontifice«, v znak priznanja za njena človekoljubna dela na socialnem polju. To odlikovanje je uvedel papež Leon XIII. leta 1888.

TRŽAŠKE NOVICE

Nastop SKS za deželo Furlanija - Jul. Benečija

V Rimu so poverili ožji parlamentarni komisiji nalogo, da izdela enotno besedilo ustavnega zakona za deželo Furlanija-Juljska Benečija. Znano je namreč, da je bilo predloženih več zakonskih osnutkov. Da bi se ognili dolgemu razpravljanju, izbiri ter popravkom med temi osnutki, je ustavna komisija parlamenta izbrala ožji odbor, ki je moral do 12. junija na osnovi predloga posl. Biasuttija izdelati ustavni zakonski predlog, o katerem bo potem razpravljala parlament.

Politične skupine, v katerih se udeležujejo Slovenci na Tržaškem, Goriškem in na Videmskem, so poslale na merodajna mesta v Rim skupno spomenico, v kateri so zahtevali zaščito Slovencev.

Slovenska katoliška skupnost in Slovenska demokratska zveza iz Trsta pa sta še posebej poslali v Rim svojega opolnomočenca dr. Branka Agneletta, ki bo skušal osebno posredovati, da bo osnovni zakon dežele Furlanija-Juljska Benečija vključeval zahtevo po zaščiti Slovencev, oziroma da zakon ne bi vseboval česa takega, kar bi bilo v škodo slovenski manjšini.

Za podobne osebne intervencije so se odločile tudi nekatere druge politične skupine.

Za življenje Marijanišča

Na Tržaškem dobijo v teh nedeljah naši rojaki novo številko »Poročilo Marijanišča«. To je pravi listič, ki izhaja le štirikrat v letu ob vsaki kvatrnici nabirki ter služi kot zavodsko poročilo za poživitev splošnega zanimanja za Marijanišče. V zadnji številki je ponovno zapisana želja, da bi se Marijanišče preneslo v mesto Trst blizu naših šol. Kakor sedaj kaže, bo enkrat ta dolgoletna želja postala dejstvo. V bodoče bo treba tudi popolnoma drugače skrbeti in delati za slovenske duhovniške poklice. Če nič ne poskušamo, če ničesar ne tvegamo, kaj bomo imeli?

Vabimo naše tržaške dobrotnike, naj redno ob vsaki kvatrnici prispevajo svoje darove za Marijanišče, ki sedaj v polni meri služi mladini in je samo škoda, da zavod ne more sprejeti kaj več kot 30 gencev. Zelimo tudi, da bi se škofijska zbirka prirejela povsod, da ne bo treba v bodoče ob kakšnem imenu pustiti le črtice. Splošno je znano, da italijanski ver-

Steверjan

Zgledalo bi, da v tem času ni prostora v Steverjanu kot za delo na polju: nabiranje češenj, skropljenje trt in pospravljanje sena. Pa vendar velja zabeležiti nekaj dogodkov izven poljskega dela.

31. maja se je vršila na šolskem dvorišču v Steverjanu ljubka šolska prireditev. Med recitacijami, petjem in prizorčki so prišli v poštev učenci vseh razredov obeh steverjanskih šol. Odrasli in otroci so radi segli po srečkah srečolova v prid šolskega patronata. Omembe vredna je tudi razstava ročnih del, ki je bila nastanjena isti dan v eni izmed šolskih učilnic. Tako bogata kot letos ni bila še nikdar: otroci šol v Steverjanu in na Valerišču so pokazali izredne zmožnosti bodisi v rezbariji, v vezenju, v izdelavi kmečkega orodja. Pohvala gre otrokom in pa učiteljskemu osebju, ki jih je pri tem delu vodilo.

Istega dne, 31. maja, je novi goriški nadškof obiskal našega župnika v pokojni č. g. Cirila Sedeja, nato še našo cerkev in si ogledal z vrha pri cerkvi vso bližnjo in daljno okolico. Otroci, ki so se tačas igrali na trgu pred cerkvijo, so ga kmalu obstopili in veselo in neustrašeno pozdravili.

Ne moremo zaključiti teh vrstic iz Steverjana, ne da bi omenili pok. prof. M. Fileja. Toliko je bilo vezi med dragim pokojnikom in Steverjanci, še posebej med člani pevskega zbora, da žalujemo za njim kot za lastnim bratom. V ponedeljek 18. t. m. zvečer ob 20.30 se bo darovala v naši župni cerkvi sv. maša zadušnica za pok. g. profesorjem, h kateri vabimo vse, še posebej člane SKPD in pevskega zbora.

Veliko v tržaški škofiji zbirajo darove za semenišče, slovenski pa po škofovi odredbi za Marijanišče. Nadaljujmo vsi z dobrimi deli v korist naše mladine!

Ob pomladanskih kvatrah ste darovali za Marijanišče v posameznih krajih sledeče vsote:

	lir
Sveti Križ	11.000
Prosek	8.600
Kontovel	3.500
Opčine	20.000
Repentabor	2.000
Trebeč	4.050
Bazovica	1.800
Katinara	7.500
Ricmanje	4.200
Boršt	8.000
Boljunec	6.800
Dolina	8.000
Mačkovoje	4.700
Stramar	3.450
Skeđenj	—
Sv. Ana	5.000
Salezijanci	5.800
Sv. Jakob	18.100
Sv. Vincenc	21.650
Sv. Ivan	18.015
Sv. Anton	34.400
Rojan	19.500
Barkovlje	10.170

Vsem dobrotnikom se Marijanišče iskreno zahvaljuje in priporoča. Za vse dobrotnike zadnje zbirke bo v zahvalo sv. maša v Marijanišču 20. junija.

Opčine

Preteklo soboto smo pokopali Marijo Vrabc. Bila je verna in zavedna Slovenka, prava naša slovenska kraška mama, ki je ostala zvesta Bogu in narodu. — Preostali naše najgobjlje so žalje.

Repentabor

Nova žrtev ceste

V ponedeljek je preminil v tržaški bolnici učitelj Ciril Guštin iz Cola pri Repentaboru. Guštin je postal žrtev prometne nesreče v nedeljo ob desetih zvečer na Opčinah blizu križišča cest za v Sežano in v Bazovico. Ko je prečkal cesto, ga je podrl na tla Stanislav Purič iz Velikega Repna. Ob padcu je dobil Guštin hude notranje poškodbe, Purič se bo zdravil mesec dni v bolnici. Vzroki nesreče niso jasni. Mor-da pa bi se lahko preprečile na Opčinah podobne prometne nesreče, če bi povečali cestno razsvetljavo vsaj na glavni cesti, ker je zelo šibka.

V A B I L O
na redni občni zbor
Slovenske katoliške skupnosti v Trstu
27. junija 1962 ob 20.30
v ulici Donizetti, 3/I.

Dnevni red: Poročila -
volitve - slučajnosti.
Predsednik

Barkovlje

V nedeljo 10. t. m. smo imeli v župni dvorani zaključno šolsko prireditev. Pred pričetkom predstave je v imenu učiteljskega zbora pozdravila občinstvo učiteljica gđc. Nada Martelanc. Nato so nas naši otroci zabavali s pestrim sporedom, ki je trajal dve uri. Najprej je bilo na vrsti ranjanje in petje; sledile so razne deklamacije in šaljivi prizori, ki so še posebno navdušili številne gledavce. Vsi nastopajoči so se dobro izkazali.

Posebna zahvala gre gg. učiteljicam za njihov trud in požrtvovalnost, ki pa sta bila obilo poplačana ob tako lepem uspehu.

Umril je tržaški skladatelj Vasilij Mirk

V sredo 6. junija je v Ljubljani umrl tržaški slovenski skladatelj Vasilij Mirk, ki je mnogo prispeval k razvoju slovenske glasbene kulture. Rodil se je v Trstu leta 1884. V Gradcu, kjer je obiskoval filozofsko fakulteto, je istočasno študiral tudi klavir in kompozicijo. V Bosni je kot vojak v prvi svetovni vojni študiral bosansko folkloro in iz te dobe izvirajo številne priredbe bosanskih narodnih pesmi. Po prvi svetovni vojni je bil profesor na slovenski trgovski šoli v Trstu in podučeval klavir na šoli Glasbene matice in na glasbenem liceju. Leta 1928 se je preselil v Maribor, kjer je podučeval pri Glasbeni matici in na trgovski akademiji. Po drugi svetovni vojni se je naselil v Ljubljani in še naprej neprestano delal in ustvarjal. Zložil je veliko število zbornih pesmi, pesmi za mladino, klavirskih skladb, orkestralnih in komornih kompozicij, tako da ni slovenskega zbora, ki bi njegovih kompozicij ne poznal in jih že kdaj ne pel. Poleg glasbene ustvarjalnosti je Vasilija Mirka dičila še velika dobrota in družabnost, da je bil splošno priljubljen. Slovenski narod mu bo ostal hvaležen za njegovo veliko delo.

Med trnjem in osatom

Vlak »Miramare«

Vozi iz Trsta na Dunaj skozi Slovenijo. Po dolgih letih je to izrednost. Še večja izrednost je pa v tem, da mora tržaški Slovenec, ki lahko potuje po vsej zapadni Evropi brez vizuma, imeti za vožnjo skozi Slovenijo — vizum!

SKGZ

Brali smo poročilo o zasedanju glavnega sveta slovenske kulturno-gospodarske zveze v Trstu. Vse samo vabilo k enotnosti in k novi skupni organizaciji, ki naj bi bila ločena od političnih organizacij.

Koga vabite v to »enotnost«? Katoliške Slovence in katoliške organizacije z duhovniki, ki jih niste nikoli priznali in ki so vam bili vedno trn v peti? In sedaj naj bi tekali za vami, da rešimo, kar se rešiti

Dragim rojakom tu in po svetu javljamo bridko vest, da je v nedeljo 10. junija umrl neutrudni kulturni delavec in zgledni duhovnik

prof. MIRKO FILEJ

Pogreb nepozabnega se je vršil v torek 12. t. m. ob 16. uri s pogrebno sv. mašo v stolnici, kamor so dopolne prenesli njegove zemске ostanke. Dragega g. profesorja ohranimo vsi v hvaležnem spominu.

Zveza kat. prosvetnih društev
Slov. kat. prosvetno društvo
Odbor za Katoliški dom

Gorica, 13. junija 1962

Sporočamo žalostno vest, da je v nedeljo 10. junija v Gospodu preminil

č. g. prof. MIRKO FILEJ

stolni organist, profesor petja na slov. učiteljski, rektor cerkve sv. Ivana v Gorici, škofijski delegat za cerkvene zборе itd.

Priporočamo ga v molitve.

Gorica, 13. junija 1962

Slovenski duhovniki

da? Ali ni bolje, da poginemo sami brez vaše pomoči?

Kako more komunistični partijec govoriti o organizaciji, ki bi bila ločena od političnih strank, tudi od komunistične?

Malo več lojalnosti bi le pričakovali. Ali pa smo res že tako daleč, da ne ostanemo drugega kot prošnja: »Daj nam danes naš sakdanji kruh in odpusti nam naš dolge?«

F I L M

V GORIŠKIH KINODVORANAH od 13. do 21. junija

STELLA MATUTINA: Toby Tyler (V) - Silvestro gatto maldestro (V)
VERDI: Mondo cane (Oz) - Estate di bambola (SI) - Il gigante di New York (O) - Maciste contro lo sceicco (O)
CORSO: Quartetto d'invasione (O) - I grandi li di E. Wallace N 2 (O) - I 300 di Ford Ganby (Oz)
VITTORIA: Biancaneve e i tre compagni (V) - Le italiane e l'amore (P)
CENTRALE: L'aggressione (O) - Avamposto degli uomini perduti (V) - L'affondamento della Valiant (V)

Opomba: V = za vse; P = prepovedano O = za odrasle; Oz = za odrasle posebno zrelostjo; SI = moralno slab film.

OBVESTILA

INDUSTRIJSKA strokovna šola v Dolobljah vljudno vabi na razstavo risb in ročnih del svojih učencev in učenk, ki bo odprta v nedeljo 17. t. m. in v ponedeljek 18. t. m. v šolskih prostorih.

SOLSKO SKRBNISTVO v Trstu sporoča: Rok za vlaganje prošenj za začasná mesta in suplenca na osnovnih šolah s slovenskim učnim jezikom poteče 30. junija t. l. Tozadevna odredba je na ogled na Šolskem skrbništvu, na Šolskem nadzorništvu in na didaktičnih ravnateljstvih.

VABILO na redni občni zbor SKS v Gorici, ki se bo vršil v prostorih Križ drevored XX. sept. 85, dne 27. jun ob 15. uri z naslednjim dnevnim redom:

1. Branje zapisnika zadnjega občnega zbora;
2. Poročila odbornikov;
3. Poročilo nadzorstva;
4. Slučajnosti.

Gorica, dne 13. jun. 1962

Predsednik: msgr. Alojzij Novak

RAZSTAVA RISB. V petek, 15. t. m. ob 9. uri zjutraj otvori razstava risb, so jih pripravili dijaki Nižje srednje strokovne šole v Gorici. — Razstava bo v šolskih prostorih Nižje srednje šole v Randaccio 10 in ostane odprta za občinstvo do konca meseca vsak delavnik ob 10. do 12. ure.

SOLSKA RAZSTAVA V NABREZINI. Industrijska strokovna šola v Nabrezini oddeljenimi razredi v Sv. Križu vljudno vabi na razstavo risb in ročnih del svojih učencev, ki bo odprta dne 16. t. m. ob 15. do 20. ure v šolskih prostorih v Nabrezini in Sv. Križu.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca trgovski L 20, osmrtnice L 30, več tiskov davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici